

undersøgelse snarest iværksættes og gennemføres hurtigt med henblik på overvejelser om et fortsat lovgivningsarbejde.

Udvalget har tiltrådt regeringens opfattelse af, at der bør tilstræbes en begrænsning af kommunernes låntagning, herunder i kommunernes adgang til at optage realkreditlån, ligesom der som udtalt i indenrigsministeriets cirkulære af 1. april 1970 om kommunernes låntagning, økonomiske planlægning m. v. må ske en forøgelse af den kommunale selvfinansiering.

Det er dog udvalgets opfattelse, at der bør ske en vis lempelse af de i lovforslagets § 9 indeholdte begrænsninger i kommunernes adgang til optagelse af realkreditlån. Udvalget lægger i denne forbindelse i særlig grad vægt på, at udviklingskommunernes særlige lånebehov vedrørende skolebyggeriet bør tilgodeses, og der har tillige været enighed om, at der bør ske en lempelse i adgangen til at optage realkreditlån i skoler i andre kommuner, i hvilke skolebyggeriet er af væsentlig størrelse i forhold til kommunens økonomi.

Under henvisning hertil foreslår udvalget, at det i lovforslagets § 9 om adgangen for boligministeren til at bestemme, at lån kan ydes i ejendomme, der anvendes til nærmere afgrænsede almenyttige formål, præciseres, at der efter boligministerens bestemmelse skal kunne ydes realkreditlån til skolebyggeri i udviklingskommuner, d. v. s. kommuner, hvis befolkningstilvækst i de seneste 3 år har udgjort gennemsnitligt mindst 5 pct. årligt, samt realkreditlån til kommuner, hvor der i øvrigt er et særligt behov for opførelse af nye skoler eller for udvidelse eller væsentlige forbedringer af eksisterende skoler. Tilladelse til, at sådanne kommuner optager realkreditlån i skolebyggeri, skal dog kun kunne meddeles, hvor kommunens økonomiske forhold taler derfor, og udvalget finder, at vurderingen af en kommunes låneønsker i overensstemmelse med retningslinjerne i indenrigsministeriets cirkulære af 1. april 1970 må foretages under rimelig hensyntagen til befolkningstilvækstens styrke, beskatningsniveauets højde, beskatningsgrundlagets størrelse pr. indbygger, kommunernes gældsbyrde og andre forhold, som øver indflydelse på de kommunale udgifter, når indtægtsmulighederne tages i betragtning.

Udvalget forudsætter, at de nærmere retningslinjer for realkreditinstitutternes adgang til at yde realkreditlån i de angivne tilfælde fastsættes af boligministeren efter forhandling med undervisningsministeren og indenrigsministeren.

Der er dernæst i udvalget enighed om, at den ønskede stramning af kommunernes øvrige muligheder for lånfinansiering ikke bør ske ved at afskære kommunerne fra at kunne udnytte de sædvanlige lånekilder. Kommunerne bør derfor fortsat have adgang til at optage lån med de før den 1. april 1970 sædvanlige løbetider.

Udvalget kan derimod tiltræde, at det i indenrigsministeriets cirkulære af 1. april 1970 indeholdte krav om en nedskæring af den regnskabsmæssige afviklingsperiode for kommunale investeringer principielt må fastholdes, således at det gøres til et vilkår for optagelse af lån med længere løbetid end 15 år, at der over kommunens årlige regnskaber foretages henlæggelser af en sådan størrelse, at den årlige belastning af driftsregnskabet til henlæggelser samt afdrag på lånet udgør mindst $\frac{1}{15}$ af lånebeløbet.

For de særlige udviklingskommuner bør „restitutionsperioden“ dog kunne forlænges til maksimalt 25 år, men således at periodens længde afpasses efter størrelsen af kommunens årlige befolkningstilvækst.

Udvalget understreger imidlertid, at der ikke gennem de nævnte lempelser bør ske en fravigelse fra den principielle målsætning, der er fastlagt i indenrigsministeriets cirkulære af 1. april 1970: at der bør ske en forøgelse af den kommunale selvfinansiering, og udvalget forudsætter, at dette iagttages under udøvelsen af kontrollen med kommunernes lånoptagelser og ved udarbejdelsen af de nærmere retningslinjer for udvælgelsen af denne lånekontrol. Udvalget har drøftet den i lovforslaget indeholdte sondring mellem almindelig og særlig realkredit, og det er udvalgets opfattelse, at denne sondring bør opretholdes, ligesom man er enig om, at lovforslagets grænse for almindelig realkredit på 40 pct. af låneværdien fastholdes bortset fra landbrugs- og skovbrugsejendomme samt ejendomme til gartneri og frugtplantager, hvor grænsen foreslås fastsat til 50 pct. Boligministeren har i denne forbindelse stillet nedenstående ændringsforslag nr. 7, hvorefter det med henblik på